

Núm. de Protocol: 2000027/2015
Núm. De Rotlle: TSJA-0000124/2016

SENTÈNCIA 09-2017

PARTS:

Apel·lant: Sr. TNM
Representant: Sra. CFL
Advocada: Sra. PBV

Apel·lat: GOVERN D'ANDORRA
Representant: Sr. CPS
Advocada: Sra. SPC

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA
Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET
M. I. Sra. Marie CONTE

Andorra la Vella, dos de març de dos mil disset.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **2000027/2015**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- El Sr. TNM va interposar demanda jurisdiccional contra la resolució de GOVERN de data 30 de març de 2015 que va acordar desestimar el recurs de reposició formulat contra l'acord del M.I. Ministre de Justícia i Interior de data 15 de gener de 2015 d'expulsió del territori nacional per un període de 5 anys.

2.- Per sentència de data 14 d'octubre de 2016, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles ha estimat parcialment la demanda promoguda pel Sr. TNM, declarant la resolució impugnada no ajustada a dret ni als fins que legitimen l'activitat administrativa únicament en relació al període d'expulsió acordat que es fixa en 3 anys.

3.- Per escrit presentat en data 7 de novembre de 2016, la part agent ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència, que es fonamenta substancialment en les següents al·legacions:

a) La mesura d'expulsió, tot i haver estat reduïda al termini de 3 anys per la sentència avui recorreguda, és desproporcionada per quan els delictes menors i les contravencions penals per les quals ha estat condemnat la part agent no revesteixen la gravetat suficient com per considerar que el recurrent presenta un potencial nivell de perillositat criminal.

b) D'altra banda, el recurrent considera que la mesura també és desproporcionada, ja que el Sr. TNM presenta un arrelament familiar, social i laboral al Principat d'Andorra suficientment sòlid.

4.- En la seva contesta de data 21 de novembre de 2016, el GOVERN manifesta en síntesi el següent:

a) Els antecedents penals i policials de la part agent, així com les dues detencions posteriors a l'inici del present procediment judicial corroboren el fet que el Sr. TNM constitueix un risc per a la seguretat de l'Estat, de les persones, dels béns o de l'ordre públic.

b) La mesura d'expulsió és proporcional atenent els fets reprotxats.

5.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons els articles 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia i 160 de la Llei qualificada d'immigració.

Segon.- Com disposa l'article 122.1 de la Llei qualificada d'immigració:

“Com a mesura de prevenció, l'expulsió administrativa dimana de la constatació, a partir d'elements contrastats, del risc per a la seguretat de l'Estat, de les persones o dels béns o per a l'ordre públic que representa l'entrada o la presència, al Principat d'Andorra, de la persona objecte de la mesura”.

Com ha declarat aquesta Sala en reiterades ocasions sobre la naturalesa de les potestats administratives en aquesta matèria (v. sentència núm. 32-2014, d'11 de juliol):

“...es tracta d'una mesura enquadrada en el marc de la policia administrativa d'estrangers, la finalitat de la qual no és altra que la salvaguarda de l'ordre i la seguretat públics enfront de conductes que resultin susceptibles de pertorbar-los.

Aquesta mesura de policia té una substantivitat pròpia, no revesteix caràcter sancionador i té una finalitat merament preventiva, basada en l'apreciació d'una conducta, degudament contrastada, que pugui fer racionalment preveure la probabilitat d'ulteriors atemptats contra la tranquil·litat pública”.

El Tribunal Europeu dels Drets Humans ha proclamat igualment el caràcter preventiu i no pròpiament punitiu o sancionador d'aquest tipus de mesures (sentència Üner c. Països Baixos de 18 d'octubre de 2006).

Tercer.- En el cas que ara s'examina, l'Administració ha acordat l'expulsió del recurrent del territori nacional durant un període de cinc anys, que la sentència apel·lada ha reduït a tres anys.

La mateixa sentència recull els fets en què es basa la decisió administrativa, que s'han de considerar suficientment acreditats i que la pròpia part agent no discuteix. En resum, l'interessat ha estat detingut en quatre ocasions durant els anys 2006 a 2015 com a conseqüència d'actuacions policials que van donar lloc a la condemna penal en tres supòsits, com autor d'un delictes menor de maltractament corporal greu i de diverses contravencions (any 2006) i de dos delictes contra la salut pública (anys 2009 i 2015), mentre que l'altra detenció (any 2014) es va produir per un presumpte delictes contra el patrimoni, pel qual el recurrent es troba processat, com afirma la sentència apel·lada. A més, el Sr. TNM ja va ser objecte d'un advertiment d'expulsió com a conseqüència de la primera de les causes penals que s'han enumerat.

Encara que la representació del Govern al·lega, en oposar-se a l'apel·lació, que l'agent ha estat detingut novament en dues ocasions posteriors, per sengles delictes contra la salut pública i de lesions, a més resistència i desobediència greu, amenaces no condicionals i injúries, el cert és que aquests fets no han estat acreditats i, en conseqüència, no poden ser tinguts en compte en aquestes actuacions.

De tota manera, els fets acreditats en el procés són suficients per considerar que existeix un risc per a les persones, els béns i per a l'ordre

públic, derivat de la permanència de l'interessat en el territori andorrà. Cal tenir en compte, en primer lloc, que es tracta de fets reiterats i perllongats en el temps, de manera que no es poden entendre com una situació singular que no s'hagi de repetir. En segon lloc, les actuacions penals es produeixen per atemptats contra béns jurídics molt diversos, com són la salut pública, el patrimoni i la integritat física de les persones, el que agreuja l'existència d'un risc per a l'ordre públic. En darrer terme, la pròpia contumàcia de l'interessat és rellevant, com es desprèn del fet de que ja va ser objecte d'un advertiment d'expulsió l'any 2008, i que la darrera detenció i condemna que va patir l'any 2015, per un delictes menor contra la salut pública, va tenir lloc quan ja s'havia iniciat el procediment administratiu d'expulsió, cosa que demostra una actitud poc respectuosa amb l'ordenament jurídic, que fa cas omís de les successives actuacions de què ha estat objecte el recurrent.

Quart.- Pel que fa a la proporcionalitat de la mesura d'expulsió, és cert que l'interessat té un arrelament familiar al Principat, on es troben els seus pares i la germana menor. Tanmateix, es tracta d'una persona major de edat, de 28 anys, que pot desenvolupar una vida independent i que, de fet, ja va romandre al seu país d'origen, on tenia una parella, quan els pares van traslladar-se a Andorra. També té a Portugal els seus avis paterns, com posa de relleu la sentència apel·lada. A més, no consta que segueixi tractament per la toxicomania que pateix.

En aquestes condicions, partint de les reiterades infraccions penals que ha comès l'interessat i del risc per a l'ordre públic que això comporta, i de la capacitat de l'agent per desenvolupar una vida independent, en funció de la seva edat, i de l'absència de familiars al seu càrrec, no es pot considerar desproporcionada la mesura d'expulsió que ha adoptat l'Administració, especialment quan la sentència apel·lada ja ha reduït la durada d'aquesta mesura a tres anys.

Per tot això, procedeix desestimar el recurs i confirmar íntegrament la sentència del Tribunal de Batlles.

Cinquè.- No es fa cap pronunciament sobre el pagament de costes judicials per raó de manca de temeritat.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa el Sr. TNM contra la sentència dictada el 14

d'octubre de 2016 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, que es confirma en els seus propis termes.

Segon.- No efectuar cap pronunciament sobre el pagament de les costes judicials d'aquesta alçada.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.